

58. ԾՈՎԸ ՆԻ ՄՆՆՈՂԸ ՎԱԽԵԼ ԶԻ

Մին շորան ծովընեն դրադեն վընխճարը պեց արթողալ, մհակը ժընոքեն նի մտալ ծովը, ծովընեն իրեսավը քյիննամ ար։ Մին օրիշ մարթ վընր կյամ ա իտի տըեսնում, շորանեն ասում ա.—Օղում ըմ ես էլ նի մենընիմ, ճիրին իրեսավը քյիննամ, վընր վըննենրըս ճիրին իրեսեն փըոնե, ճոնըն էլ ինձ տակ շանե։ Չորանը թա՛ մըտկավըտ էտ պենն անց չի կըցնես, վընր անց կըցրեր, ճոնը տակ ա ըննական։

Տա նի յա մենում ծովը, շորանեն ծեն տամ, հըրցնում, թապա վընր ճոնըն օղե ինձ տակ անե, կըրըլական ը՛ս տոն օնընա։ Ասելը-բանտ ճոնը կըլխավն անց ա կենում, էտ մարթին խելատում, ըսպանում։

